

ΕΗΜ

ΚΑΘΕΦΟΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΑΪΟΣ 1988

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘΜΟΣ 25

ΚΑΘΕΡΕΦΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΜΑΪΟΣ 1988

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 25

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ...

ΔΟΣ... ΕΥΔΟΣ

ΗΜΕΡΑ... 1-11-88

ΑΡΙΘ... 24638

«ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου.

Γραφεία Συλλόγου

Χρυσ. Σμύρνης 8 (πλ. Πάργης)
453 32 Γιάννενα

Δ/ση περιοδικού - Επικοινωνία

Κώστας Σιώτος

Ρώμα 17
452 21 Γιάννενα
τηλ. 35200 - 33051

Γιώργος Αναστασίου

τηλ. 37286

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού Δρχ.: 500

Εξωτερικού Δολ. 30

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ---

— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

Χρήστος Ε. Σιώτος

Γύρα 6 - Τηλ. 30538

453 33 Γιάννενα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αναστασίου Γιώργος Δ.

Αναστασίου Χρήστος Σωτ.

Αναστασίου Κώστας Δ.

Σιώτος Κώστας Ε.

Στους πρώτους μήνες του 1988 είχαμε δυο σημαντικά γεγονότα που αφορούν τους χωριανούς μας, την δημιουργία δυο καινούργιων οργάνων. α) Την δημιουργία της «**ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ**» με έδρα την Αθήνα β) Την δημιουργία της «**ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΟΥ «ΤΟ ΣΚΛΟΥΠΟ»**» με έδρα τα Γιάννενα.

Οι συμπατριώτες μας που μένουν στην Αθήνα μετά από μεγάλες προσπάθειες δημιούργησαν την Αδελφότητα που ήταν απαραίτητη, τόσο για την επικοινωνία μεταξύ των, όσο και για την εξύψωση του γοήτρου του χωριού μας.

Η δημιουργία της Αθλητικής Ένωσης ήταν μια πολύχρονη και πολύπλοκη προσπάθεια που κατέβαλαν μέλη του Συλλόγου μας, για τη δραστηριοποίηση της νεολαίας του χωριού μας, μέσα από την άθλησή τους, που τόσο πολύ είναι απαραίτητη στον καιρό μας...

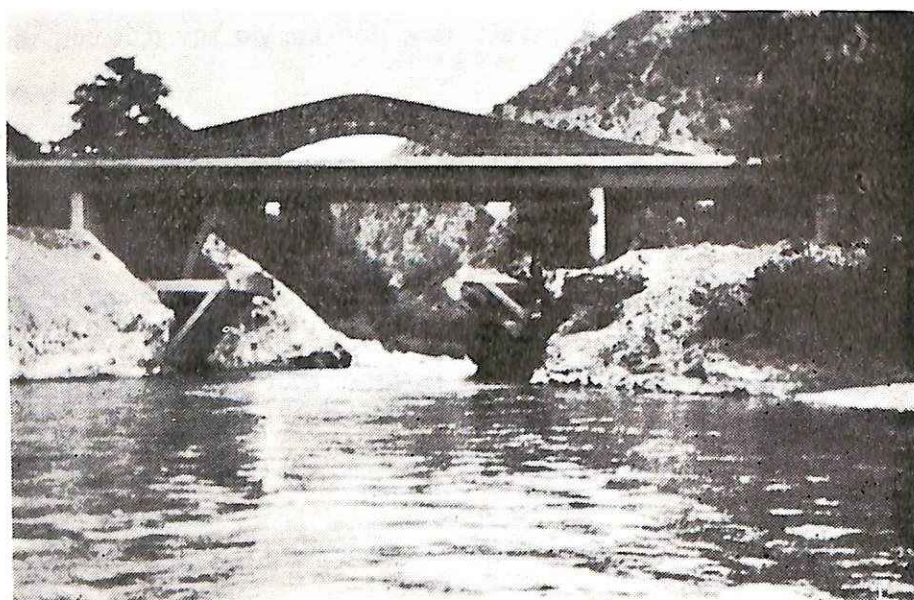
Εμείς από μέρους της Συντακτικής Επιτροπής θα προβάλουμε μέσα από τις στήλες του περιοδικού μας όλες τις δραστηριότητες της Αδελφότητας και της Αθλητικής Ένωσης, τους ευχόμαστε επιτυχία των σκοπών τους.

Από τη Σύνταξη

ΓΕΦΥΡΑ ΠΟΛΙΤΣΑΣ

Με την ευκαιρία της ολοκλήρωσης των εργασιών της γέφυρας Πολιτσάς αισθάνομαι την ανάγκη μέσα από τον καθρέφτη να εκφράσω ορισμένες σκέψεις και απόψεις μου.

Κατ' αρχάς θεωρώ σκόπιμο να αναφέρω ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά της γέφυρας για να γίνουν γνωστά σε όλους μας. Έχει τρία ανοίγματα. Το μεσαίο έχει μήκος 28 μ. και τα άλλα δύο από 11 μ. το καθένα. Είναι φτιαγμένη σε καμπύλη σχήματος **S**. Το πλάτος της γέφυρας είναι μεταβλητό. Αρχίζει από 8 μέτρα στο κέντρο και φθάνει τα 10,50 μέτρα. Το ύψος από τη μέση στάθμη του ποταμού είναι 10 περίπου μέτρα. Κατασκευάστηκε με το σύγχρονο σύστημα της προέντασης. Πληροί όλες τις προδιαγραφές όχι μόνο επαρχιακής αλλά και εθνικής οδού. Αξίζει εδώ να τονισθεί ότι οι απαιτήσεις της

Νέα γέφυρα Πολιτσάς με φόντο την παλαιά

υπηρεσίας ήταν γέφυρα ενός ανοίγματος μήκους 25 μ. πλάτος 8 μ. με πτερυγότοιχα και επίχωμα. Αντί αυτής κατασκευάστηκε η γέφυρα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά που αναφέραμε παραπάνω. Από την

σύγκριση των στοιχείων αυτών είναι εύκολο στον καθένα να διαπιστώσει ότι επιδίωξή μας δεν ήταν το κέρδος, αλλά η κατασκευή μιας γέφυρας που να αποτελεί πραγματικό κόσμημα για την περιοχή. Αν το πετύχαμε αυτό ή όχι το αφήνω στην κρίση του καθενός μας. Με πρωτοβουλία μας και εν γνώσει ότι το κόστος κατασκευής επιβαρύνεται με πλέον των 4 εκατομμυρίων, τοποθετήσαμε τη γέφυρα κατάντι της παλαιάς και έτσι πετύχαμε σε μεγάλο βαθμό να μην αλλοιωθεί η επιβλητικότητα και μεγαλοπρέπεια της παλαιάς γέφυρας. Πετύχαμε δηλαδή να συνυπάρχουν αρμονικά η παράδοση με την σύγχρονη τεχνολογία.

Η γέφυρα κατασκευάστηκε στο χρόνο ρεκόρ των τριών μηνών. Η ταχύτητα, η άρτια και έντεχνη εκτέλεση του έργου, άφησε άναυδους υπηρεσιακούς και μη παράγοντες. Όλοι βέβαια μπορεί να έμειναν κατάπληκτοι εκτός από εμάς τους Αμπελοχωρίτες. Για μας υπάρχει η εξήγηση. Είναι η πίστη και η θέλησή μας να γίνει πραγματικότητα το όραμα 40 ετών. Είναι η ίδια πίστη και θέληση με την οποία οι πατεράδες και οι αδελφοί μας ξεκίνησαν με τις παραμίνες το έτος 1955 να ανοίξουν δρόμο στη σκάλα Λαμπράκη. Εκεί που σήμερα τα πιο σύγχρονα μέσα διστάζουν, οι Αμπελοχωρίτες δεν λιγοψύχισαν. Αναλογίζομαι με δέος το ξεκίνημα εκείνο και έχω προσωπική εμπειρία από αυτό. Μαθητής τότε του Δημοτικού Σχολείου πήγαινα κάθε μεσημέρι φαγητό σε αδελφό μου που δούλευε εκεί μαζί με τους άλλους χωριανούς. Είναι η εκτίμηση του ιδρώτα με τον οποίο έχουμε όλοι ποτισμένο το δρόμο από το χωριό ως τη Φανερωμένη. Αλλά ας σταματήσω εδώ. Γιατί αν παρασυρθώ από τις σκέψεις και αναμνήσεις 35 ετών θα χρειασθεί πολύ μεγάλος χώρος. Ίσως αυτό να είναι θέμα ενός άλλου χρονογραφήματος. Θεωρώ μόνο επιβεβλημένο να επισημάνω και να επιστήσω την προσοχή όλων μας ότι ο οδικός άξονας Φορτωσίου - Αμπελοχωρίου - Πράμαντων βάλεται σκοπίμως και ύποπτα από διάφορες κατευθύνσεις. Πρέπει να γίνει σωστή ενημέρωση και πληροφόρηση του κοινού και των αρμοδίων παραγόντων ότι ο οδικός αυτός άξονας είναι ο μοναδικός που θα εξυπηρετήσει κατά τον καλλίτερο τρόπο το κύκλωμα Τζουμέρκων. Μπροστά στην πρόσκληση του 2000 δεν μπορεί να μείνουμε στις αντιδράσεις σαν και αυτές του 1950 - 55 που σαμποτάρισαν και ματαιώσαν τη διάνοιξη του άξονα Φορτώσι - Αμπελοχωρί - Πράμαντα.

Κλείνοντας θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσω: Την 2η Δ.Ε.Κ.Ε. Ιωαννίνων και ιδιαίτερα τον επιβλέποντα το έργο μηχανικό κ. Ευθυμιάδη, ο οποίος με την εμπειρία του σε έργα γεφυροποιίας

βοήθησε σημαντικά το έργο. Τον κ. Ξεν. Δήμου, άριστο μελετητή γεφυροποιίας, που συνέταξε την μελέτη και για τις χρήσιμες οδηγίες του κατά την εκτέλεση του έργου. Το εξαίρετο συνεργείο που αποτελούνταν από Ραφτανίτες τεχνίτες, για την επιμέλεια, εργατικότητα και την προσοχή που έδειξαν για το έργο. Ευχαριστώ επίσης τον αγαπητόν μου αδελφό Νίκο που έζησε λεπτό προς λεπτό, στιγμή προς στιγμή, όλες τις φάσεις κατασκευής του έργου και συνετέλεσε τα μέγιστα στην άρτια και έντεχνη — εκτέλεσή του.

Τέλος οποιαδήποτε προσφορά μου — εάν υπάρχει — την αφιερώνω στην σεπτή μνήμη του λατρευτού μου αδελφού Στέλιου, που βάσκανος μοίρα τον πήρε τόσο πρόωρα από κοντά μας.

Χρήστος Γ. Αλεξίου

Κοντά στις ρίζες μας

Νέοι δρόμοι, νέοι τόποι, νέες υποχρεώσεις.

από τον Βασίλη Γρ. Μπενέκο

Συν)χο Δάσκαλο

Το κομμάτι που γράφω το συνέλαβα μετά από μια σύντομη επίσκεψη που έτυχε να κάνω με μια παρέα πατριωτών από Αμπελοχωρίτες, Φορτοσίτες και Χουλιαράδες, στον Άραχθο και συγκεκριμένα στην «Πολτσά» ανάμεσα Φορτόσι — Αμπελοχώρι στις «Δυο Γέφυρες». Βέβαια δεν ήταν η πρώτη φορά για μένα που έβλεπα τον τόπο αυτό. Αλλά, όσες φορές και αν τον δεις σήμερα δεν τον χορταίνεις. Είναι κάτι καινούργιο, κάτι νέο, κάτι πρωτόφαντο για τις σημερινές εποχές και το σημερινό άνθρωπο που τόσο διψάει για νέους δρόμους, νέους τόπους, νέες εντυπώσεις, νέες εικόνες. Τούτο φάνηκε ολοφάνερα και την πρωτομαγιά του 1987 όταν στον τόπο αυτό, χωρίς καμιά πρόσκληση ανταμώσαμε εκατοντάδες άνθρωποι, από τη γύρω περιοχή, που με εκατοντάδες αυτοκίνητα φτάσαμε εκεί ακολουθώντας ένα μισοφκιασμένο δρόμο με χιλιάδες κινδύνους.

Περάσαμε τότε μια αξέχαστη μέρα μέσα στο πράσινο, στην άγρια φύση στα κρύα νερά της. Σήμερα όμως στον τόπο αυτό τίποτε δεν άλλαξε, τίποτε δεν μεταβλήθηκε, παρά μόνο ότι έγινε και γίνεται συνεχώς μια βελτίωση του οδικού δικτύου, απ' την αρχή του και τραβά για το τέλος του. Έτσι φανταζόμαστε πως το καλοκαίρι που μας έρχεται θα μπορεί ο καθένας μας να κινείται ελεύθερα, ανεμπόδιστα, ακίνδυνα στο χώρο αυτό. Αλλά με αυτά που έγιναν και εξακολουθούν να γίνονται, νέες υποχρεώσεις προβάλλονται για τις δυο Κοινότητες Φορτοσίου — Αμπελοχωρίου ιδιαίτερα άμεσα και τις υπόλοιπες Κοινότητες γύρω - γύρω έμμεσα. Γι' αυτό και στην αρχή του κειμένου μου λέω νέοι δρόμοι, νέοι τόποι, νέες υποχρεώσεις. Ίσως σας φανεί κάπως παράξενο αυτά που έγραψα και συνεχίζω να γράφω. Δεν είναι παράξενα ούτε χαμένα λόγια. Όταν σε κάθε άνθρωπο δουλεύει λίγη φαντασία, συλλαμβάνει θέματα που ίσως κάποιος άλλος δεν τα συνέλαβε. Έτσι κι εγώ θα σας παρουσιάσω παρακάτω τι βλέπω και τι προτείνω να γίνει, ώστε ο τόπος αυτός να μεταβληθεί πραγματικά, και θα μεταβληθεί, σε σύντομο χρόνο, σε κέντρο χειμερινών, ανοιξιάτικων, φθινοπωρινών και καλοκαιρινών εκδρομών. Είναι μια αγνή περιοχή. Είναι ένα κομμάτι άγριας φύσης που σε τραβά κοντά της η

αγριότητά της, οι πανύψηλοι βράχοι της, το ολοπράσινο χρώμα της, τα κρύα νερά της, το συνεχές βούισμα του Αράχθου και τα κρύα ρεύματα, δροσερά το καλοκαίρι, ευχάριστα το χειμώνα. Όλα αυτά είναι στολίδια της όλης περιοχής που κλείνεται ανάμεσα σε άγρια φαράγγια, σε πλούσιες πηγές σε χιλιάδες απολαύσεις. Φαντάζομαι τι θα γίνει ακόμα όταν αξιοποιηθούν οι χώροι «Αναβριστικά», «Σμύξη», και πιο πέρα οι τόποι προς «Κλίφκη» και ακόμα προς φαράγγι. «Κοροβέσιου — Βρανιάς». Για τα «Αναβριστικά» με απέραντη χαρά πληροφορηθήκαμε ότι έγινε η μελέτη η σχετική για τη μόρφωση του όλου τοπίου και των πηγών αυτού.

Μένουν όμως πολλά να γίνουν, αλλά όταν θα υπάρξει θέληση, αν όχι όλα, πολλά θα γίνουν με την πάροδο του χρόνου. Και αυτά, που εγώ σαν εραστής της φύσης, προτείνω είναι τα πιο κάτω:

1ον Να διασφαλιστεί η διέλευση των αυτοκινήτων από «Γκριζάλες» προς «Δυο γέφυρες» με την αφαίρεση των ογκολίθων που επικρέμονται, σαν χάροι, στις πλαγιές των λόφων κοντά και, απάνω του δρόμου και σε μικρή απόσταση απ' αυτόν.

Δεν είναι δύσκολο ούτε ακατόρθωτο το έργο αυτό, ούτε δαπάνη μεγάλη χρειάζεται και τα μέσα υπάρχουν. Προπαντός να προσεχθούν πολύ τα σημεία μέσα στις «Γκριζάλες» και δεξιά επάνω από τις «Δυο — Γέφυρες».

2ον. Ανεξάρτητα από την ετοιμαζόμενη γενική προβολή της χαράδρας του Αράχθου από γέφυρα «Παπαστάθη», γέφυρα «Τσιμόβου», φαράγγι «Κοροβέσιου — Βρανιάς», φαράγγι «Καλαρυτιώτικου», Δυό Γέφυρες, Πολιτσάς Αμπελοχωρίου, Κλίφκης, Στενού του Αράχθου, Γέφυρα Πλάκας, μπορεί κατόπιν ενεργειών των υπευθύνων, να διανοιγεί αγροτικός δρόμος από «Πολτσά» προς «Κλίφκη», ώστε να επισκέπτες γενικά να μπορούν φτάνοντας απέναντι της Κλίφκης να απολαμβάνουν το όλο θέαμα των πηγών αυτής, του καταράκτη, το πέσιμο των νερών στον Αράχθο και και το παίξιμο της πέστροφας στη ρίζα του χερταριασμένου βράχου.

3ον. Προσέτι η διάνοιξη άλλου αγροτικού δρόμου από την τελευταία στροφή προ των γεφυρών αριστερά προς «Σμύξη» και σε συνέχεια προς φαράγγι «Κοροβέσιου», «Βρανιάς». Η απόσταση περί τα δέκα χιλιόμετρα, ευκολοδούλευτη από πλευράς μηχανημάτων, ακίνδυνη και ευχάριστη. Χαλίκι στην περιοχή υπάρχει και μπορεί να γίνει ο δρόμος αυτός και οι άλλοι που προείπα, εύκολος για την κίνηση αυτοκινήτων και ανθρώπων που θα μπορούν να απολαύσουν νέους τό-

πους μέσα στο πράσινο, στη δάφνη, στις κρύες πηγές και το ευχάριστο αεράκι, όσο να φθάσουν στο Φαράγγι που προείπα. Εδώ θα τους περιμένουν νέες εκπλήξεις, νέα τοπία και θέσεις, νέες απολαύσεις, ίσως οι πιο αχόρταγες. Και:

4ον. και τελευταίον παρακαλώ τους αρμόδιους και υπεύθυνους των χώρων αυτών, όπως με συνεχείς παραστάσεις, αν είναι δυνατόν να πετύχουν, τη μεταφορά ηλεκτρικού ρεύματος από «Κλίφκη» ή και αλλού, προς το χώρο αυτό, ώστε να μετατραπεί ο χώρος αυτός σε χώρο διασκέδασης, απόλαυσης, και θαυμασμού ακόμη και κατά τις νυχτερινές ώρες αφού ο τόπος θα είναι ένα αστέρι λαμπερό μέσα στη σκοτεινή νύχτα του απόμερου και ήσυχου αυτού τόπου.

ΠΑΛΙΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ

Μπύρα στο Σκλούπο το 1929

Το 1929 ήμουν δάσκαλος στο χωριό μου, Αμπελοχώρι (Σκλούπο) Ιωαννίνων.

Η ζωή μου εκεί τότε, ήταν δύσκολη και περιορισμένη, όπως και όλων των συγχωριανών μου. Δουλειά — σπίτι και σπίτι — δουλειά, κάθε μέρα.

Τις Κυριακές και τις γιορτές που ήταν αργία και όλες τις άλλες ελεύθερες ώρες, τις περνούσαμε στα μαγαζιά (μπακάλικά), τότε στο ένα και τότε στο άλλο.

Παίζοντας τάβλι, ντόμινο ή κολτσίνα, πίναμε λίγο από το γλυκόπιτο σκλουπιώτικο τσίπουρο και κάποτε κρασάκι, το κοκκινέλι, που ήταν υπέροχο.

Το ούζο και το κονιάκ δε τα προτιμούσαμε, γιατί το πρώτο μύριζε ελαφρά από το άπλυτο σχεδόν δοχείο του πετρελαίου και το δεύτερο λόγω της κακής ποιότητας.

Άλλα ποτά δεν ξέραμε, ούτε είχαμε.

Σε λίγο έφτασε και στο χωριό μας η μύρα! Ήταν όμως ακριβή και την έπιναν λίγοι.

Οι πολλοί, όπως κι' εγώ δεν ξέραμε πως υπήρχε τέτοιο ποτό, τόσο ακριβό.

Μια μέρα, τη θυμάμαι καλά, γιατί την πλήρωσα ακριβά τη «νύφη». Μπροστά στο μαγαζί του Δήμου Ν. Αλεξίου έπιναν μύρα οι μακαρίτες Στέλιος Γ. Τόλης, ο Κώστας Νουτσόπουλος (Κωτούλας) και ο Μήτσος Χρ. Πραμαντιώτης, εργολάβος Δημοσίων Έργων, με τους επιστάτες τους εμπειροτέχνες, Μιχάλη Χρ. Κόκκινου και Αποστόλη Ν. Κοκκινου. Εγώ ενώ καλά πήγαινα στη δουλειά μου, από περιέργεια ή, όπως θέλετε πείτε το, έτρεξα προς τα 'κει.

Φαίνεται πως τα ήθελε και μένα ο κ.....ς μου!

—Έλα μου λένε, να σε κεράσουμε.

—Τι ποτό είναι αυτό που πίνετε βρε παιδιά; είπα.

Δε μου αρέσει το χρώμα του, ούτε ο αφρός του. Μοιάζει σαν ..

—Άφησε τα «σαν» μου λένε και πιές λίγο μύρα. Είναι το καλύτερο και ακριβότερο ποτό. Πίνεις και δε μεθάς, εκτός αν πιείς ασυλόγιστα. Κάνει και καλό στο στομάχι ...

Να σας πω την αλήθεια δε μου άρεσε, αλλά για να μη φανώ και πολύ καθυστερημένος, λίγο - λίγο τ' άδειασα το ποτήρι. Μετά τί μ' έπιασε; Μάλλον για να μη φανώ και ακοινώνητος, παράγγειλα μια σειρά. Όταν πλήρωσα τάχασα! κόντεψα να μείνω στον τόπο, που λένε. Εκατόν πενήντα δραχμούλες παρακαλώ, τον καιρό που κάθε μήνα έπαιρνα μισθό χίλιες ογδόντα (1080) δραχμές!!!)

Έφυγα και δεν το μαρτύρησα ούτε και του παπά....

Το μόνο που είπα μέσα μου ήτανε: **«Αν σ' αρέσει μπάρμπα — Λάμπρο, ξαναπέρνα από την Άνδρο».**

ΔΗΜ. ΤΟΛΗΣ

Παπά - ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΣ

(1901 — 1988)

Πλήρης ημερών, απεδέμησε προς Κύριον τον περασμένο Μάρτη, ο αγαπητός και σεβαστός συγχωριανός μας συνταξιούχος Ιερέας, τέως εφημέριος του χωριού μας, Παπα — Χρήστος Δήμος.

Ο αείμνηστος Παπα - Χρήστος Δήμος, που γεννήθηκε στο Αμπελοχώρι το 1901 διδάχτηκε τα πρώτα γράμματα στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας και στο Σχολαρχείο Αγνάντων, όμως, επειδή από νεαρής ηλικίας είχε ζήλο προς τα ιερά γράμματα και επιθυμία να γίνει κληρικός, μετά την αποφοίτησή του από το Σχολαρχείο, δεν

Ο Παπα - Χρήστος, που εν ζωή, είχε τιμηθεί από το Μητροπολίτη Άρτας με το οφίκιο του Οικονόμου, πέθανε στα Γιάννινα στις 17 Μάρτη 1988 και η σορός του μεταφέρθηκε αυθημερόν στο Αμπελοχώρι, για να περάσει την τελευταία βραδιά, έστω και άπνους, στο πατρικό και δικό του σπίτι που είχε γεννηθεί πριν από 87 χρόνια. Η κηδεία του έγινε την άλλη μέρα, 18.3.88, στην κατάμεστη από χωριανούς, που είχαν έρθει κι από τα Γιάννινα, Εκκλησία του Αγίου Νικολάου, στην οποία έλαβαν μέρος επτά Ιερείς, προεξάρχοντας του Πρωτοπρεσβύτερου Κων. Καλιακάτσου - εφημερίου Άρτας, εκπροσώπου του Μητροπολίτη, που ήταν άρρωστος, ο οποίος και αποχαιρέτησε το νεκρό με σχετική ομιλία

και των Δημ. Καραγιάννη, Κων. Δήμου εφημερίων της πόλης Άρτας, Σπυρ. Σιάχαλου εφημερίου Αγνάντων και Αρχιερατικού Επιτρόπου της περιοχής Τζουμέρκων, Λάμπρου Τριαντάφυλλου εφημερίου του χωριού μας και των συνταξιούχων Ιερέων Χρήστου Γαλάνη από τους Ραφτανάιους και τον υποφαινόμενο.

συνέχισε τις σπουδές του σε κάποιο γυμνάσιο, αλλά γράφθηκε, με εξετάσεις, στην τότε Ιερατική Σχολή Άρτας, απ' όπου αποφοίτησε αριστούχος.

Τέλεια, λοιπόν, καταρτισμένος στο τελετουργικό μέρος της Εκκλησίας και γνώστης της Βυζαντινής μουσικής, ο νεαρός τότε Χρήστος Δήμος, στο διάστημα της δεκαετίας, που μεσολάβησε μέχρι να ενηλικιωθεί και να χειροτονηθεί Ιερέας, δεν εγκατέλειψε τη μελέτη θρησκευτικών βιβλίων και την ψαλμωδία, σαν ψάλτης, στην Εκκλησία, αλλά δεν έμεινε και άεργος. Ταπεινός και εργατικότατος, όπως ήταν, εργάστηκε κοντά στον πατέρα του, που ήταν χτίστης κι ασχολήθηκε με την γεωργοκτηνοτροφία του σπιτιού του, κι αργότερα έκανε για δυο περίπου χρόνια δάσκαλος στους Μελισσουρούς.

Το 1929 κι αφού στο μεταξύ είχε παντρευτεί, χειροτονήθηκε Ιερέας και διορίστηκε στον Καταρράκτη Άρτας, το δε 1930, που είχε χηρέψει η εφημεριακή θέση του χωριού μας, μετέταχθηκε στο Αμπελοχώρι, όπου και εφημέρευσε μέχρι το 1983 που συνταξιοδοτήθηκε.

Ομολογουμένως, ο Παπα - Χρήστος Δήμος, είχε όλα τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα να διεκδικήσει κάποια μεγαλύτερη ενορία, ακόμα και μέσα στην πόλη της Άρτας, αλλά ποτέ δεν το επεδίωξε, γιατί, σαν θρησκευτικός άνθρωπος, δεν τον ενδιέφεραν τα μεγαλεία και οι δόξες του κόσμου τούτου. Γνώριζε ο Παπα - Χρήστος ότι στην επίγεια ζωή είναι όλα μάταια, γι' αυτό το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν το πως θα κερδίσει την άλλη, την αιώνια ζωή και την κέρδισε.

Αυστηρός τηρητής των επιταγών της χριστιανικής θρησκείας και με πλήρη επίγνωση της Ιερατικής του αποστολής σε τούτο τον κόσμο, ο Παπα — Χρήστος, επέτελεσε με πίστη και αφοσίωση τα εφημεριακά του καθήκοντα, τόσο απέναντι του Θεού, ακολουθώντας, ακριβώς, την Τυπική διάταξη της Εκκλησίας μη παραλείποντας ουδεμία από τις ακολουθίες και τις καθημερινές ακόμα, όπως του Όρθρου, του Εσπερινού κλπ., όσο κι απέναντι των ανθρώπων, τούτεστι των ενοριτών του, που η Εκκλησία του εμπιστεύτηκε και του ανέθεσε να διαποιμάνει, προς τους οποίους και νύχτα ακόμα και με κακές καιρικές συνθήκες, όταν υπήρχε ανάγκη, έτρεχε να τους εξυπηρετήσει και να θεραπεύσει τις θρησκευτικές τους ανάγκες.

Πρότυπον, λοιπόν, Ιερέα, κατά το ανθρωπίνως δυνατόν, αλλά και άριστου οικογενειάρχη, ο Παπά — Χρήστος Δήμος θα μπορούσε και είχε λόγους να πει το του Αποστόλου Παύλου: **«Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκες, τον δρόμο ετελείωσας, την πίστη ετήρησας, λοιπόν, απομένει για μένα το στεφάνι της δικαιοσύνης, που θα μου δώσει ο Κύριος, σαν ανταμοιβή, εκείνη την Ημέρα»**. Κι εγώ, σ' αυτά, προσθέτω μόνο το Αμην, έχοντας την βεβαιότητα ότι, η μνήμη του αγαπητού και σεβαστού μας Παπα — Χρήστου θα είναι πράγματι αιώνια.

παπά - Κώστας Μπαλωμένος

ΠΑΣΧΑ '88 ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Αισθητά λιγώτεροι φέτος οι χωριανοί μας που γιόρτασαν το Πάσχα στο χωριό. Βασική αιτία ο θάνατος τον τελευταίο καιρό πολλών χωριανών μας, κύρια νέων. Αυτός ήταν και ο λόγος που φέτος έλειψαν γενικά οι εκδηλώσεις χαράς του κόσμου αφού η συμπεριφορά των χωριανών μας ήταν επηρεασμένη περισσότερο από τα αισθήματα λύπης παρά απ' αυτά της χαράς που κατ' έθιμο απορρέουν απ' τη «γιορτή της χαράς» όπως χαρακτηρίζεται η Λαμπρή.

Παρ' όλα αυτά ο απίστευτα για την εποχή καλός καιρός βοήθησε στο να ξεχαστεί λίγο ο κόσμος απ' τις στενοχώριες και τα προβλήματα, μιας και δόθηκε η δυνατότητα να βγει από το σπίτι του, να απολαύσει τον ανοιξιάτικο ήλιο, να κουβεντιάσει στο δρόμο, στα μαγαζιά, να κάνουν τις βόλτες του μέχρι την Αγία Παρασκευή, να παρακολουθήσει με άνεση τις θείες λειτουργίες και τέλος να ψησει το αρνί με ευχαρίστηση. Για τα παιδιά βέβαια δεν γίνεται λόγος. Η πλατεία θύμιζε τις μέρες του πανηγυριού.

Από την Μ. Τετάρτη κατέφθαναν οικογένειες και ο δρόμος είχε αρκετή κίνηση. Τη Μ. Πέμπτη στο χωριό παρατηρείται μεγάλη κινητικότητα και φωνές ακούγονταν παντού. Ένα γκρουπ με επικεφαλής τον Τάκη Δ. Αλεξίου στόλιζε τον επιτάφιο στην εκκλησία, ενώ στον ίδιο χώρο οι ψαλτάδες ρυθμίζουν τα μικρόφωνα και τα ηχεία για καλύτερη απόδοση. (Η εκκλησία μας διαθέτει εδώ και μερικούς μήνες μικρόφωνα - δωρεά της Αδελφότητας) για να ακούγονται ο παπάς και οι ψάλτες καλά.

Αξίζει βέβαια εδώ να αναφερθούμε στον Κώστα Χ. Τζουβάρα τον ψάλτη του χωριού εκείνων των ημερών. Πολύ καλός, δημιουργεί ωραία ατμόσφαιρα στην εκκλησία. Αξιοσημείωτες επίσης οι φιλότιμες προσπάθειες που κάνει για ανάδειξη καινούργιων ψαλτών εδώ και καιρό. Τα αποτελέσματα είναι θετικά αφού ένας απ' αυτούς, ο Γιάννη Σπύρου, ανταποκρίνεται με άνεση και μπορεί να βγάλει πέρα μόνος του μία λειτουργία.

Την Παρασκευή το βράδυ ο «επιτάφιος θρήνος» ξεκίνησε με λίγο κόσμο στην εκκλησία που αργότερα πυκνώσε και με λίγες παρέες ψαλτών που έμειναν λίγες μέχρι το τέλος. Μεταξύ αυτών και μία γυναικεία που κατέβαλε φιλότιμες προσπάθειες να τα βγάλει πέρα. Έγιναν συστάσεις για καλλιέργεια φωνής και λίγης προπόνησης. Αυτό κάναμε

εμείς όταν είμαστε παιδιά. Μερικά κομμάτια δεν «βγαίνουν» εύκολα και χρειάζονται μικρές τροποποιήσεις πολλές φορές.

Η περιφορά του επιτάφιου είχε μαζικότητα (λόγω του πολύ καλού καιρού) ήταν όμως βουβή και το «**Κύριε Ελέησον**» ακούγονταν σποραδικά και αδύνατα. Υπενθυμίζουμε πως το «**Κύριε Ελέησον**» αποτελεί για το χωριό μας έθιμο και οφείλουμε να το διατηρήσουμε.

Πολύς κόσμος και ωραία ατμόσφαιρα στην εκκλησιά το βράδυ της Ανάστασης. Ευχές για υγεία και χαρά στο τέλος έξω στο χώρο της πλατείας και στο σπίτι για τα καθιερωμένα. Αυγά κόκκινα, μαγειρίτσα κλπ.

Την Κυριακή πάλι πολύ καλός καιρός και το χωριό βουίζει από το πρωί απ' τις φωνές και τα τραγούδια. Πολλοί είναι εκείνοι που θα ψήσουν στη σούβλα. Παρ' ότι δεν αποτελεί έθιμο για το χωριό μας, καθιερώνεται τώρα τελευταία αφού προσφέρει διασκέδαση και ψυχαγωγία, ιδίως όταν γίνεται ομαδικά. Καλό θα ήταν το ψήσιμο να γίνεται κατά γειτονιά σε κοινό χώρο. Θα λειτουργήσει θετικά στη σύσφιξη των σχέσεων και πολλές φορές στη γνωριμία πολλών μεταξύ τους, αφού συνέχεια δημιουργούνται νέες οικογένειες με ξένους ανθρώπους κλπ.

Ήρεμα κύλισε η μέρα, μικροεπισκέψεις σε συγγενείς, πηγαδάκια και συζητήσεις έξω απ' τα μαγαζιά (μέσα δεν μπορείς να συζητήσεις γιατί ενοχλείς τους χαρτοπαίχτες), τα παιδιά στην πλατεία παιγνίδι και οι νέοι στο μόνιμο στέκι τους, την Αγία Παρασκευή. (Το θέμα ας απασχολήσει όλους μας και κύρια το Σύλλογο και την Αδελφότητα γιατί οι νέοι μας φαίνονται και συμπεριφέρονται σαν ξένοι στο χωριό και δεν συμμετέχουν στις εκδηλώσεις και έθιμά του).

Τη Δευτέρα το ίδιο καλή μέρα, πάλι κίνηση μεγάλη το πρωί (έφθασαν και μερικοί που για διάφορους λόγους δεν μπόρεσαν να έρθουν νωρίτερα) και το απόγευμα άλλοι ετοιμάζουν τις βαλίτσες για να φύγουν κι άλλοι ετοιμάζονται να βγουν στην πλατεία για τα ματάκια» και το γενικό χορό.

Ανεξήγητα όμως στο γενικό χορό συμμετέχουν μόνο 25 - 30 άτομα γεγονός που μας βάζει σε ερωτηματικά. Είναι τελικά τα έθιμά μας τόσο ξεπερασμένα και δεν συμμετέχει ο κόσμος ή οι συνήθειες μας άλλαξαν τόσο ώστε το κουβεντολόι και η κολτσίνα στο μαγαζί να θεωρούνται γιορτή και γλέντι και τείνουν να γίνουν παράδοση στη θέση του ομαδικού παραδοσιακού γλεντιού και των άλλων εθίμων.

Νομίζουμε πως και εδώ η παρέμβαση και η καθοδήγηση των πο-

λιτιστικών μας φορέων (Σύλλογος — Αδελφότητα) θα πρέπει να είναι άμεση πριν είναι αργά και πριν περάσει η αντίληψη στον κόσμο πως δεν πρέπει να κοιτάμε προς τα πίσω να γνωρίσουμε τις ρίζες μας, την καταγωγή μας και τη διαχρονική εξέλιξή μας, και να διατηρήσουμε τις παραδόσεις μας, αλλά να βλέπουμε μόνο το μέλλον αντιγράφοντας τις ξένες συνήθειες, που έντεχνα σερβίρονται στους νέους, από τους προπαγανδιστές της σημερινής καταναλωτικής κοινωνίας.

Μ' αυτή την περιγραφή και μ' αυτές τις σκέψεις παρουσιάσαμε το φετεινό Πάσχα στο χωριό μας, ευχόμενοι χρόνια πολλά, χαρά και υγεία σε όλους.

Κ. Σιώτος

Επιστολές

Διευκρίνηση

Στο με αριθμό 24) Δεκέμβριος 1987, τεύχος του «**ΚΑΘΡΕΦΤΗ**» στη στήλη επιστολές, διάβασα επιστολή του αγαπητού μου Χρήστου Δημ. Αλεξίου, που αναφέρεται σε μένα, σχετικά με τα όσα είχα γράψει, σε προηγούμενο τεύχος του ίδιου περιοδικού, για την ανάμιξη του μακαρίτη αδελφού μου Χαρίλαου, στην Εθνική Αντίσταση 1941 - 44. Τώρα, διευκρινίζοντας τις σκέψεις μου, πάνω σ' εκείνα που είχα

1) Απ' αρχής δηλώνων ότι, δεν είχα πρόθεση να θίξω, ούτε τον γράφει, απαντάω ως εξής:

πατριωτισμό κανενός, ούτε, πολύ περισσότερο, ν' αμαυρώσω τη μνήμη του πεθαμένου.

2) Για πρώτη φορά, από την επιστολή του Χρήστου, έμαθα ότι ο αδελφός του Χαρίλαος, από μαθητής Γυμνασίου, ήταν μνημένος στην Κομμουνιστική ιδεολογία κι ότι ήταν φίλος του Χαράλαμπου Τσιάρα, τον οποίο εγώ δεν γνώρισα, όμως ήμουν στενά συνδεδεμένος με τον πατέρα του, τον Αλκιβιάδη Τσιάρα, με τον οποίο τα λέγαμε συχνά, ακόμα κι όταν έγινε Παπάς, που τον επισκεπτόμουν ταχτικά στο σπίτι του, μια και ήταν κι ενορίτης μου, στην ενορία Περιβλέπτου, αλλά δεν έτυχε να μου μιλήσει ποτέ, για τους φίλους του αδικοχαμένου παιδιού του.

3) Το ότι ο μακαρίτης Χαρίλαος, που ήταν κι αναδεχτός μου, επί κατοχής ήταν οργανωμένος στην ΕΠΟΝ, δεν έχω λόγους να αμφιβάλλω. Πολλά παιδιά, νεαράς, τότε, ηλικίας, ήταν ΕΠΟΝίτες και βοήθησαν, κατά το μέτρο των δυνάμεών τους, τον αγώνα κατά των κατακτητών, κυρίως, ως σύνδεσμοι μεταξύ των πολιτικών και των ενόπλων τμημάτων του ΕΑΜ. Δεν γνώριζα, βέβαια, τη λεπτομέρεια ότι, ο Χαρίλαος χρησιμοποιήθηκε επί ολόκληρη τριετία, ως σύνδεσμος μεταξύ της ΕΑΜικής Οργάνωσης Γιαννίνων και του Στρατηγείου ΕΛΑΣ Πραμάντων και τανάπαλιν, όπως γράφει ο Χρήστος, αλλά και περι αυτού δεν αμφιβάλλω, εφ' όσον ήταν μνημένος στην Κομματική Οργάνωση κι ως εκ τούτου ήταν πολύ γνωστός και πολύ έμπιστος. Το γεγονός δε αυτό, με ικανοποίησε ιδιαίτερα, γιατί ένα χωριανό μου παιδί εκτελούσε, επί τριετία, μια τέτοια σοβαρή κι επικίνδυνη αποστολή, κάτω από τα μάτια των κατακτητών και των συνεργατών τους και δεν αποκλείεται, το «ντελικάτο» της κράσεως του παιδιού, να ήταν κι ένας λόγος που δεν τον παρακολουθούσαν, μέχρι που προδόμενος από κάποιον, καταδιώχτηκε, ανεπιτυχώς, στην περιοχή Ελληνικού — Σμίξη του Αράχθου.

4) Το ότι εγώ χαρακτήρισα τον μακαρίτη Χαρίλαο ντελικάτο παιδί, αν και η λέξη αυτή, νομίζω, δεν είναι προσβλητική, τον χαρακτήρισα έτσι γιατί είχα κι έχω την εντύπωση ότι, λίγο - πολύ, ήταν φιλάσθενο παιδί, οπωσδήποτε όμως ήταν λεπτοκαμωμένος και καλομαθημένο, σε σύγκριση με άλλα χωριανά παιδιά της ηλικίας του, που είχαν χέρια ροζιασμένα.

Για το πως βρέθηκε ο Χαρίλαος στις τάξεις του μόνιμου ΕΛΑΣ, εγώ είχα γράψει ότι απήχθη από τον ΕΛΑΣ, γιατί αυτή την πληροφορία είχα, πρόσφατα μάλιστα, από στενό συγγενικό του πρόσωπο, που μου είπε κατά λέξη: «**Τον πήραν οι αντάρτες**», αλλά κι ο Χρήστος στην επιστολή του λέει ότι, αναγκαστικά, ο Χαρίλαος, κατετάγη στον ΕΛΑΣ.

Τέλος επαναλαμβάνω ότι, δεν ήταν στις προθέσεις μου να θίξω ούτε τους επιζώντες συγγενείς του Χαρίλαου, πολύ περισσότερο δε, αυτόν που δεν ζει. Κι αν ύστερα και από τη σημερινή μου διευκρίνιση, χρειάζεται να ανακαλέσω τα όσα είχα γράψει, δεν διστάζω να το πράξω, από σεβασμό προς την μνήμη του μακαρίτη Χαρίλαου, ο οποίος ή έτσι ή αλλιώς, έδωσε ό,τι πολυτιμότερο είχε, τη ζωή του, για τη λευτεριά της πατρίδας μας

ΠαπαΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ

Α Ν Α Μ Ν Η Σ Ε Ι Σ

«Σκλούπο μου, ου, ου, ου, ου!!!»

Οι παλιοί παππούδες μας και προσπαπούδες, λάτρευαν το χωριό μας κι ας ήταν άγονο. Αν και η ζωή τους ήταν δύσκολη κανένας δεν έφευγε απ' εκεί.

Μάλιστα όσοι αναγκάζονταν να ταξιδεύουν, δεν έβλεπαν την ώρα πότε να γυρίσουν. Εκτός αν ήταν μακριά, στην Αμερική ας πούμε. Τώρα τι τους έκανε να μη φεύγουν, μπορούμε εύκολα να το καταλάβουμε.

Λάτρευαν πραγματικά το χωριό, γιατί εκεί γεννήθηκαν μεγάλωσαν, ανδρώθηκαν και σιγά - σιγά ριζώθηκαν με τη γή τους. Ακολουθώντας το παράδειγμα των προγόνων τους, οι οποίοι από χρόνια με κόπους και ταλαιπωρίες δημιούργησαν τις «Εστίες» τους.

Τα ξένα όπως ξέρετε είναι δύσκολα και πολλές φορές σκληρά... Ανάμεσα σ' αυτούς που δεν έφευγαν, ήταν ο Βασίλ' Πάνος, ο πατέρας του αλησμόνητου καλού ανθρώπου Γιώργου Πάνου.

Μια φορά λοιπόν ταξίδεψε και κόντεψε να τρελλαθεί, που λέτε, κάποτε ο μιτάρπα - Βασίλης αποφάσισε να ταξιδέψει παρέα με άλλους μαστόρους (χτίστες), στο Ξηρόμερο για να κερδίσει περισσότερα χρήματα, όπως του έλεγαν.

Εκεί όπου να τελειώσει ένα σπίτι που είχαν αναλάβει να χτίσουν, κόντεψε να σκάσει από το κακό του, γιατί τού 'λειψε το χωριό. Ο νους του δεν έφευγε απ' εκεί. Θυμόταν τους δικούς του με τη σειρά και πότε το ένα και πότε τ' άλλο. Αυτό γινόταν μέρα και νύχτα... Είχε γίνει πεταί και κόκκαλο, όλο νεύρα και γρίνια. Είπε «αμάν» όπου να το τελειώσουν.

Την άλλη μέρα, μετά την πληρωμή έφυγε για το χωριό. Άλλος άνθρωπος τώρα! Ξαναβρήκε τον εαυτό του.

Ορεξάτος και αισιόδοξος, γεμάτος χαρά και γέλιο, έφθασε στο διάσελο του «Αϊ - Λιά». Όταν αντίκρουσε το χωριό δάκρυσε. Το αγκάλιασε με τεντωμένα τα χέρια και φώναξε όσο δυνατά μπορούσε.
«Σκλούπο μου, ου, ου, ου, ου!!!»

Λοιπόν, «Σπίτι μου σπιτάκι μου και σπιτοκαλυβάκι μου...»
Απ' κεί και πέρα κομμένο το ταξίδι... Έζησε στο χωριό όλα του τα χρόνια.

ΔΗΜ. ΤΟΛΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΑ ΜΑΓΙΑ

Αρκετά διαδομένες στο λαό είναι οι προκαταλήψεις που αναφέρονται στα μάγια. Χιλιάδες οι μύθοι που έχουν δημιουργηθεί γύρω απ' αυτά όπως και για τον τρόπο που δένονται και λύνονται.

Είναι γεγονός πως η φαντασία του ανθρώπου προκειμένου να ερμηνεύσει παράξενες συμπεριφορές ή γεγονότα, προχωράει πολύ μακριά και ανακαλύπτει υπερφυσικές δυνάμεις. Μία απ' αυτές είναι και τα μάγια. Στη λαογραφία θα τα βρούμε να έχουν σχέση με συγγενικά πρόσωπα που συμπεριφέρονται ασυνήθιστα, και η φαντασία πλάθει μάγια και προσπαθεί να βρει τις μάγισσες. Πολλές φορές η αγνή ψυχή του ανθρώπου θα αντιμετωπίσει στα σοβαρά τη φαντασία του αυτή, πολλές φορές όμως θα λειτουργήσει η ψυχρή λογική και θα της δώσει μια εύθυμη — φαιδρή νότα. Το παρακάτω τραγούδι είναι χαρακτηριστικό. Κάποια γυναίκα θέλει να πάρει τον άντρα της άλλης, η οποία όμως δε φαίνεται να χολοσκάει και πολύ γι' αυτό.

Ανάθεμά ποιός μου 'ριξε τα μάγια στο πηγάδι
και μάγεψε τον άντρα μου και θέλ' να με χωρίσει.
Κι αν με χωρίσεις άντρα μου, (ν) εσύ θα μετανοιώσεις.
Στις δυο, στις τρεις θα λούζομαι, στις τέσσερες θ' αλλάζω,
και μες στις δεκατέσσερες (ν) άλλον άντρα θα πάρω.
Θα χτίσω το σπιτάκι μου αντίκρυ απ' το δικό σου
να μπαينوβγαίνει ο άντρας μου για σκάσιμο δικό σου.

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Σε όλα τα έντυπα των Εκπολιτιστικών Συλλόγων, έχουν καθιερωθεί στήλες, που στοχεύουν να προτείνουν λύσεις σε χρονίζοντα προβλήματα ζωτικά για τον τόπο. Παίρνοντας αφορμή από το γεγονός ότι στο περιοδικό μας δεν έχει καθιερωθεί τέτοια στήλη μόνιμη και οι προτάσεις που κατά καιρούς γίνονται είναι «σκόρπιες» θα προσπαθήσω να καθιερωθεί μόνιμη στήλη στο περιοδικό μας, έτσι ώστε να παρουσιασθούν από αυτή τη στήλη σκέψεις και προτάσεις των απανταχού Αμπελοχωριτών, που ύστερα από διάλογο θα αποτελέσουν τη συνεχή ροή θεμάτων που μπορούν να προβληματίσουν, να ενεργοποιήσουν και να λύσουν προβλήματα του χωριού μας.

Σκοπός της στήλης είναι να διατυπώσει σκέψεις, να προβληματίσει τους αρμόδιους, να κεντρίσει το ενδιαφέρον, αλλά και να διασκεδάσει κάποιες καταστάσεις.

Πιστεύω ότι η Σ.Ε. θα καθιερώσει τη στήλη και θα βοηθήσει στην παρουσίασή της έτσι ώστε να καλυφθεί ένα κενό του περιοδικού μας, αλλά και να δοθεί η ευκαιρία παρουσίασης των προβλημάτων του χωριού, αλλά και των προοπτικών ανάπτυξης του τόπου μας.
— Αυτά σαν πρόλογος.

—ΑΜΠΕΛΙΑ

Είναι γεγονός ότι το χωριό μας πήρε το όνομα Αμπελοχώρι από τα αμπέλια του. Παλαιότερα τα αμπέλια ήταν το στολίδι του χωριού μας και το κρασί που έβγαζαν οι Αμπελοχωρίτες, το καλύτερο της περιοχής των Τζουμέρκων.

Εδώ θα πρέπει να πούμε για το βραβείο που πήρε ο μακαρίτης Κώστας Βλάχας από τη ΔΕΘ.

Είναι επίσης αποδεδειγμένο ότι η ποικιλία των αμπελιών είναι μοναδική στην περιοχή και λέγεται ότι δεν υπάρχει τέτοια ποικιλία. Αλλά θα μου πει κάποιος «και πού τα βρήκαν οι Σκλουπιώτες τα κλήματα και τα φύτεψαν στο χωριό».

Ας αφήσουμε αυτό το πρόβλημα, σ' αυτούς που θα ασχοληθούν με την ιστορία του χωριού μας και με τις καταβολές αυτών που έκτισαν το Σκλούπο και ας εξετάσουμε τη δυνατότητα αξιοποίησης των αμπελιών μας και των προϊόντων τους ήτοι το άριστο σκλουπιώτικο κρασί και το μυροδάτο τσίπουρο.

Τα περίφημα αυτά προϊόντα μπορούν να αξιοποιηθούν και να γίνουν και εμπορεύσιμα, αν στηθεί σωστά ένας Συνεταιρισμός. Να γίνει ένα οινοποιείο σύγχρονο στο οποίο θα επεξεργάζονται και θα τυ-

ποποιοούνται αυτά μας τα προΐοντα. Τα κίνητρα είναι θεσμοθετημένα και η Πολιτεία θα συμβάλλει στο στήσιμο της επιχείρησης.

Όταν υπάρχει το μεράκι όλα γίνονται και μη μου πείτε ότι το χωριό μας είναι χωριό συνταξιούχων, γιατί ο νέος θέλει κίνητρα για να ευαισθητοποιηθεί, θέλει ώθηση στη σωστή κατεύθυνση και όλο και κάτι θα γίνει

Προτείνω λοιπόν στο Κοινοτικό Συμβούλιο και στα Δ.Σ. των Συλλόγων Αμπελοχωριτών να μελετήσουν το θέμα και στο επόμενο τεύχος θα επανέλθω με συγκεκριμένη πρόταση έτσι ώστε στη Λαϊκή Συνέλευση του Ιούλη 1988 να αναλυθεί το όλο θέμα και οι χωριανοί να ενημερωθούν και αν είναι δυνατό να αποφασίσουν.

Θανάσης Πατσούρας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΗΣ ΑΕ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΟΥ «ΤΟ ΣΚΛΟΥΠΟ»

Μετά από τις εκλογές που έγιναν στο Σκλούπο το Πάσχα στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου εκλέχθηκαν οι παρακάτω οι οποίοι συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Γέροντας Δημήτριος
Αντιπρόεδρος: Αντωνίου Ιωάννης
Γεν. Γραμματέας: Σιώτος Γεώργιος
Έφορος Αναστασίου Ιωάννης
Ταμίας: Έξαρχος Κώστας του Δημ.
Μέλη: Δήμου Κώστας, Κόκκινος Χριστόφορος,
Έξαρχος Νικόλαος, Παπαχρήστου Ιωάννης

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σπύρου Ιωάννης
Σιώτος Κώστας του Ε.
Μπαλωμένος Παντελής

Το Δ.Σ. ευχαριστεί όλους τους χωριανούς και αυτούς που διαμένουν στα Γιάννινα και Αθήνα για την ηθική και υλική συμπαράσταση που πιστεύουμε ότι και θα συνεχισθεί και πεποίθησή μας είναι το Σκλούπο πάντα θα πρωτοσταθεί σ' οποιαδήποτε δραστηριότητα.

Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΜΑΣ ΟΜΑΔΑ

Η ίδρυση ποδοσφαιρικής ομάδας του χωριού μας αποτελεί αναμφισβήτητο σπουδαίο γεγονός και μας χαροποίησε όλους. Καιρός ήταν και έπρεπε κάποτε να γίνει.

Το ευχάριστο είναι ότι ξεκινάει με καλούς οίονους, που μας κάνουν να αισιοδοξούμε για το μέλλον της.

Κατ' αρχήν παρατηρείται μεγάλο ενδιαφέρον για τη σύστασή της κι αυτό εκφράζεται με την ανταπόκριση που βρήκαν τα μέλη της Διοίκησης του Σωματείου κατά την επίσκεψή τους σε χωριανούς για οικονομική ενίσχυση της ομάδας, με την ανταπόκριση στη διάθεση των εισιτηρίων διαρκείας, με την προσπάθεια που κάνουν οι γονείς των παιδιών που παίζουν σε διάφορες άλλες ομάδες για εγγραφή τους στη δική μας και γενικά με τη διάθεση για στήριξη της κοινής προσπάθειας.

Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον και από τη νεολαία μας κι αυτό μας κάνει να αισιοδοξούμε.

Ας ελπίσουμε ότι αυτός ο ενθουσιασμός θα έχει συνέχεια. Γιατί δεν είναι εύκολη υπόθεση η διατήρηση ποδοσφαιρικής ομάδας. Χρειάζεται δουλειά, και αρκετό χρήμα. Αυτό το τελευταίο ας το έχουμε υπόψη μας κι ας συνεισφέρουμε όλοι μας. Όλοι μας μπορούμε να βοηθήσουμε. Άλλοι συνεισφέροντες διάφορα ποσά και άλλοι πουλώντας εισιτήρια.

Τελειώνοντας απευθυνόμαστε τόσο στο Διοικητικό Συμβούλιο της ομάδας για συνέχιση των προσπαθειών και δημιουργία πνεύματος καλής συνεργασίας όσο και στους χωριανούς μας για στήριξη της προσπάθειας με κάθε τρόπο.

Προτείνουμε δε να εγκαινιάσουμε την ομάδα πανηγυρικά, δίνοντας έναν φιλικό αγώνα λίγο μακριά από τα Γιάννινα συνδυάζοντάς τον με εκδρομή των μελών του Συλλόγου.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ 1988

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος έγινε το κόψιμο της βασιλόπιτας στο ΞΕΝΙΑ, όπου η συμμετοχή των χωριανών μας ήταν πολύ μεγάλη.

Την εκδήλωσή μας αυτή τίμησε με την παρουσία του ο Δήμαρχος Ιωαννίνων και οι αρμόδιοι των Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου ευχήθηκε σ' όλους τους παρευρισκόμενους στην εκδήλωση, το 1988 να 'ναι χρόνος δημιουργικός, ειρηνικός και χρόνος ομοψυχίας και γαλήνης. Στην συνέχεια ο Δήμαρχος σε σύντομο λόγο του ευχήθηκε και αυτός με τη σειρά του και έκοψε την πίτα του Συλλόγου. Ακολούθησε η βράβευση των μαθητών από το κληροδότημα Χαρ. Τόλη.

ΛΥΚΕΙΑ

1. Αλεξίου Γεώργιος του Δημητρίου
2. Βλάχας Γεώργιος του Δημητρίου
3. Βλάχας Αλέξανδρος του Κων(ν)ου
4. Γέροντας Αλέξανδρος του Χρήστου
5. Γέροντα Βασιλική του Χρήστου
6. Κόκκινου Ελένη του Χριστοφόρου
7. Νούτσου Δήμητρα του Δημητρίου
8. Νικολακοπούλου Βασιλική του Νικολάου
9. Σπύρου Φωτεινή του Ιωάννη
10. Τζουβάρα Όλγα του Αποστόλου
11. Τζουβάρα Κων(ν)α του Δημητρίου
12. Παπαδημητρίου Ευρίκλεια του Ευαγγέλου
13. Παππάς Δημοσθένης του Θεοφάνη

ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

1. Αλεξίου Κώστας του Ιωάννη Τ.Ε.Ι. Αθηνών
2. Βλάχας Παναγιώτης του Δημητρίου Φυσ. Ιωαννίν.

3. Γέροντας Νικόλαος του Χρήστου Μαθ. Ιωαννίνων
4. Κόκκινου Ειρήνη του Χρήστου Τ.Ε.Ι. Θεσ(ν)ίκης
5. Μπαλωμένος Κώστας του Ανδρέα Ηλεκτρ. Πατρών
6. Νίκου Χρήστος του Αθαν. Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης
7. Νούτσος Γεώργιος του Δημ. Νοσ(κ)η Παν. Αθηνών

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Μέσα από Δημοκρατικές διαδικασίες, του διαλόγου και της κριτικής, και μέσα σε πολιτισμένο επίπεδο συζήτησης και εκλογής, εκλέχτηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας στην αίθουσα του Εμποροβιοτεχνικού Επιμελητηρίου στις 7 Φλεβάρη του 1988.

Από τα 70 περίπου μέλη εκλέχτηκε ομόφωνα το προεδρείο της Συνέλευσης που απαρτίστηκε από τον Γιάννη Σπύρου ως πρόεδρο,

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης ήταν:

- 1) Έγκριση Απολογισμού 1987 — Προϋπολογισμού 1988.
- 2) Προτάσεις — Τοποθετήσεις επί διαφόρων θεμάτων.
- 3) Εκλογή Νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής

Τον λόγο πήρε ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και αναφέρθηκε στις δραστηριότητες του Συλλόγου κατά την διάρκεια της θητείας του.

Στη συνέχεια έκανε λεπτομερή ανάλυση όλων των επί μέρους λογαριασμών των εσόδων και εξόδων του οικονομικού απολογισμού και προϋπολογισμού και απάντησε σε κάθε ερώτηση πάνω στα προσά των λογαριασμών.

Ομόφωνα εγκρίθηκαν τόσο ο Οικονομικός Απολογισμός όσο και ο Προϋπολογισμός του 1988.

Παρακάτω ακολουθούν οι πίνακες για να λάβουν γνώση τα μέλη που απουσίαζαν από την Γενική Συνέλευση.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ — ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Υπόλοιπο ταμείου στη νέα χρήση	310.571
2. Από συνδρομές μελών	123.950
3. Από εισφορές για εκπολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	644.100
4. Από δωρεές μελών	232.150
5. Από συνδρομές περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	54.900
6. Από Λαχειοφόρο	274.700
7. Από Ημερολόγια	19.400
7. Από κληροδότημα Χαρ. Τόλη	150.000
9. Τόκοι καταθέσεων	18.144
10. Απρόβλεπτα	2.600
Σύνολο δρχ.	1.830.515

Ε Ξ Ο Δ Ω Ν

1. Γραφική ύλη - ταχυδρ. τέλη	17.097
2. Δημοσιεύσεις - εκτυπώσεις	24.017
3. Κοινοφελή έργα στο Αμπελοχώρι	80.000
4. Εκπολ. - Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	984.546
5. Βράβευση μαθητών - φοιτητών	150.000
6. Έκδοση περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	144.000
7. Χορευτικός - Θεατρικός όμιλος	111.600
8. Λειτουργία γραφείου (κοιν. κλπ.)	48.700
9. Γενικά έξοδα	9.700
10. Απρόβλεπτες δαπάνες	30.000
11. Υπόλοιπο ταμείου 31)12)1987	230.855
Σύνολο δρχ.	1.830.515

Π Ρ Ο Υ Π Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

Οικονομικού έτους 1988

Ε Σ Ο Δ Ω Ν

1. Υπόλοιπο ταμείου στη νέα χρήση	230.855
2. Από συνδρομές μελών	90.000
3. Από δωρεά μελών	300.000
4. Από εισφορές για εκπολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	1000.000
5. Από συνδρομές περιοδικό ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	175.000
6. Από Λαχειοφόρο	300.000
7. Από Ημερολόγια	20.000
8. Από κληροδότημα Χαρ. Τόλη	200.000
9. Τόκοι καταθέσεων	20.000
10. Απρόβλεπτα	64.145
Σύνολο δρχ.	2.400.000

Ε Ξ Ο Δ Ω Ν

1. Γραφική ύλη — ταχ. τέλη	30.000
2. Δημοσιεύσεις — εκτυπώσεις	30.000
3. Κοινοφελή έργα στο Αμπελοχώρι	200.000
4. Ενίσχυση απόρων	50.000
5. Εκπολιτ — Ψυχαγωγικές εκδηλώσεις	1200.000
6. Βράβευση μαθητών — φοιτητών	200.000
7. Συντήρηση περιουσιακών στοιχείων	50.000
8. Έκδοση περιοδικού ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ	150.000
9. Χορευτικός — θεατρικός όμιλος	250.000
10. Γενικά έξοδα	50.000
11. Λειτουργία γραφείου	150.000
12. Απρόβλεπτες δαπάνες	40.000
Σύνολο δρχ.	2400.000

Τέλος η Γενική Συνέλευση τελείωσε τις εργασίες της με την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Υποψήφιοι για το Διοικητικό Συμβούλιο και η σειρά εκλογή τους έχει ως εξής:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τζουβάρας Κων)νος ψήφοι 65
Νουτσόπουλος Κων)νος ψήφοι 66
Σιώτος Χρήστος ψήφοι 65
Αντωνίου Ιωάννης ψήφοι 65
Αλεξίου Ελευθέριος ψήφοι 64

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νότης Κων)νος ψήφοι 64
Πατσούρας Αθανάσιος ψήφοι 66
Βρέθηκε και ένα λευκό

Μετά βγήκε η συντακτική επιτροπή του περιοδικού ΚΑΘΕΡΕΦΤΗΣ που αποτελείται από τα παρακάτω μέλη:

- 1) Αναστασίου Κων)νος
- 2) Σιώτος Κων)νος
- 3) Αναστασίου Χρήστος Ξωτ.
- 4) Αναστασίου Γεώργιος
- 5) Μπαλωμένος Κων)νος

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών που αναδείχτηκε από τις εκλογές της 7 Φλεβάρη του 1988, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Κώστας Νουτσόπουλος, Πρόεδρος
Λευτέρης Αλεξίου, Αντιπρόεδρος
Κώστας Τζουβάρας, Γεν. Γραμματέας
Χρήστος Σιώτος, Ταμίας
Γιάννης Αντωνίου, μέλος

Αναλαμβάνοντας τα καθήκοντα η νέα Διοίκηση του Συλλόγου απευθύνει θερμό και εγκάρδιο χαιρετισμό προς όλα τα μέλη και διαβεβαιώνει ότι θα καταβάλει κάθε προσπάθεια να φανεί αντάξια της εμπιστοσύνης που της δώσανε με την ψήφο τους και να πάει τον Σύλλογο ακόμη ψηλότερα.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Στις 17 Γενάρη 1988 ημέρα Κυριακή στο μέγαρο της Πανηπειρωτικής συνήλθαν σε συνεδρίαση μέλη που κατάγονται από το Αμπελοχώρι για την έγκριση του καταστατικού που καταρτίστηκε για την ίδρυση του συλλόγου «**Αδελφότητα Αμπελοχωριτών**».

Το καταστατικό εγκρίθηκε από όλα τα ιδρυτικά της μέλη.

Μέχρι εκλογής του πρώτου Δ.Σ. τα ιδρυτικά μέλη όρισαν, ομόφωνα σαν προσωρινή διοικούσα επιτροπή τους παρακάτω: Γιάννη, Νικολάου, Χρήστο Παπαχρήστο, Χρήστο Αλεξίου, Χρήστο Πάνο, Κώστα Πάνο.

Επίσης αποφασίστηκε ομόφωνα η ένταξη και εγγραφή του συλλόγου στην Πανηπειρωτική συνομοσπονδία Ελλάδας.

Στις 20 Μάρτη 1988 συνήλθαν τα μέλη του συλλόγου «**Αδελφότητα Αμπελοχωριτών**» σε τακτική γενική συνέλευση για να αποφασίσουν για τα παρακάτω θέματα:

1. Εκλογή Δ.Σ. και Ε.Ε.
2. Σύνταξη και έγκριση του προϋπολογισμού του 1988.
3. Διάφορα θέματα.

Πρόεδρος ορίζεται από τη γενική συνέλευση ο Χρήστος Αλεξίου και γραμματέας ο Κώστας Πάνος. Επίσης από τη Γ.Σ. ορίζεται τριμελής επιτροπή (εφορευτική επιτροπή) από τους Δημήτρη Νούτσο, Χρήστο Μητροκώστα, Κώστα Πάνο.

ΘΕΜΑ 1ο

Από τη Γ.Σ. εξελέγησαν για Δ.Σ. οι: Κώστας Γιωτάκης, Τάκης Αλεξίου, Γιώργος Τριάντος, Γιάννιουλα Κ. Νότη, Χρήστος Πάνος (κατά σειρά επιτυχίας).

Για την Ε.Ε. οι:

Χρήστος Κώστας (Μητροκώστας), Καλλιόπη Αλεξίου, Γιάννης Πανάξιος.

ΘΕΜΑ 2ο

Καταρτίστηκε και εγκρίθηκε ομόφωνα προϋπολογισμός του 1988

ΕΣΟΔΑ

1. Ταμείου	Δρχ. 175.000
2. Συνδρομές και εγγραφές μελών	δρχ. 105.000
3. Δωρεές μελών και τρίτων	δρχ. 400.000
4. Από συν. περιοδικού καθρέφτης	δρχ. 50.000
5. Κληροδότημα Τόλη	δρχ. 40.000
6. Τόκοι καταθέσεων	δρχ. 40.000
7. Απρόβλεπτα έσοδα	δρχ. 40.000

ΣΥΝΟΛΟ ΔΡΧ. 850.000

ΕΞΟΔΑ

1. Γενικά έξοδα λειτουργίας	Δρχ. 10.000
2. Κοινοφελή έξοδα λειτουργίας	δρχ. 300.000
3. Ενίσχυση απόρων	δρχ. 40.000
4. Περιοδικό «Καθρέφτης»	δρχ. 50.000
5. Βράβευση μαθητών - φοιτητών	δρχ. 40.000
6. Για αγορά γραφείου (προκατ.)	δρχ. 400.000
7. Απρόβλεπτα	δρχ. 10.000

ΣΥΝΟΛΟ ΔΡΧ. 850.000

ΘΕΜΑ 3ο

1. Μετά από συζήτηση αποφασίστηκε ομόφωνα να αγοραστεί στην προσεχή διετία γραφείο 30 τ.μ. περίπου για τη μόνιμη εγκατάσταση του Συλλόγου. Για το λόγο αυτό κάθε μέλος θα εισφέρει από 10.000 ως 12.000 δρχ. (μέσα στη διετία).

2. Όλα τα μέλη του συλλόγου θα παίρνουν το περιοδικό «Καθρέφτης» από το σύλλογο Αμπελοχωριτών, με μέριμνα της Αδελφότητας. Κάθε μέλος θα καταβάλει την ανάλογη ετήσια συνδρομή στην Αδελφότητα.

3. Αποφασίστηκε το Δ.Σ. να πλαισιωθεί από επιτροπές που θα επιλεγούν από τα μέλη του Δ.Σ.

Οι επιτροπές αυτές θα είναι:

1. Επιτροπή για πολιτιστικές εκδηλώσεις, εκδρομές κλπ.
 2. Επιτροπή της σύνταξης της στήλης «Αδελφότητα Αμπελοχωριτών» στο περιοδικό «Καθρέφτης».
 3. Επιτροπή για τις Δημόσιες σχέσεις με την πανηπειρωτική, με τις Δημόσιες υπηρεσίες και Δημόσια πρόσωπα και λοιπές παραστάσεις.
- ΔΩΡΕΑ:** Η Αδελφότητα Αμπελοχωριτών πρόσφερε στην εκκλησία του χωριού 87.000 δρχ. για μικροφωνικές εγκαταστάσεις.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Ίδρυση - σκοπός

Στην Αθήνα με την Γενική Συνέλευση της 20.3.1988 ολοκληρώθηκε η διαδικασία της δημιουργίας του νέου Συλλόγου «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ» που αποτελείται από μέλη Αμπελοχωρίτες και Αμπελοχωρίτισσες κατοίκων κυρίως της περιοχής Αθηνών. Ο σκοπός του νέου Συλλόγου είναι να επιτευχθεί η επικοινωνία, η συναδέλφωση, η επαγγελματική αλληλεγγύη μεταξύ των μελών και η πραγματοποίηση φιλανθρωπικών, εξωραϊστικών και εκπαιδευτικών έργων στο χωριό μας.

Επίσης σκοπός του νέου Συλλόγου είναι η κάθε λογής εξυπηρέτηση και διευκόλυνση των μελών και των χωριανών μας σε οποιαδήποτε εργασία τους στην Αθήνα και κάθε αναγκαία βοήθεια ηθική και χρηματική που θα απαιτηθεί.

Ο νέος Σύλλογος θα έχει στενή επικοινωνία με το αδελφό σωματείο του Συλλόγου των Απανταχού Αμπελοχωριτών, επίσης δε και με το εκάστοτε Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας ώστε να επιτευχθεί η ενότητα και η αντιμετώπιση του κοινού μας στόχου ο οποίος δεν είναι άλλος από την εξύψωση του γοήτρου του χωριού μας.

Καλούμε όλους τους χωριανούς χωρίς καμία διάκριση να συμμετάσχουν, για την επιτυχία των σκοπών του νέου Συλλόγου μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Στις 15 Μάη δημοπρατήθηκε το Κοινοτικό Κατάστημα του χωριού μας. Ανάδοχος είναι ο Νίκος Σιώτος.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο ανέλαβε την υποχρέωση να φροντίσει για την όλη κατασκευή του κτιρίου. Ήδη ανέθεσε σε συνεργείο από τους Κτιστάδες να κατασκευάσει τα σκυροδέματα.

Το κτίριο θα αποτελείται από ισόγειο και όροφο. Το ισόγειο θα είναι αίθουσα πολλαπλής χρήσης, και στον όροφο θα στεγάζονται τα γραφεία της Κοινότητας του Συλλόγου, Ιατρείο και το τηλεφωνείο. Η δαπάνη του έργου ανέρχεται σε 23.000.000 δραχμές.

Ο δρόμος Πολιτσά — Αμπελοχώρι συνεχίζεται. Πιστεύουμε ότι μέχρι το πανηγύρι θα ξανασυνδεθεί ο δρόμος και θα κυκλοφορούμε και πάλι από την Πολιτσά. Επίσης έγιναν και οι προσβάσεις στη Γέφυρα της Πολιτσάς.

Με προσφορά του χωριανού μας Χρ. Κ. Παπαχρήστου συμβολαιογράφου Αθηνών άρχισαν οι εργασίες στο χαγιάτι της εκκλησίας που ήταν ετοιμόρροπο, προϋπολογισμού περίπου 280.000 δραχμές.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο ευχαριστεί τον προϊστάμενο του Νομαρχιακού Ταμείου Ιωαννίνων (τον χωριανό μας Θανάση Πατσούρα) και τον υπεύθυνο υπάλληλο της Δ/νσεως Τεχν. Υπηρεσιών που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση της Κοινότητας για την συντήρηση του δρόμου τόσο από τους Ραφταναίους μέχρι το χωριό, όσο και από το χωριό μέχρι το Αλομβρέτ (Γιωτέικα).

Νέα από το χωριό

— Την Κυριακή 29)5)88 έγινε ο απολογισμός του Κοινοτικού Συμβουλίου περιόδου 1987 - 88 στο μαγαζί του Δ. Τζουβάρα με συμμετοχή πολλών χωριανών. Συζητήθηκαν διάφορα θέματα όπως η εξέλιξη του δρόμου προς Πολιτσά, διανοίξεις δρόμων μέσα στο χωριό, τσιμεντοστρώσεις, η ανέγερση του Κοινοτικού Καταστήματος κλπ. Επίσης ο πρόεδρος της ποδοσφαιρικής μας ομάδας Δημ. Γέροντας ενημέρωσε σε γενικές γραμμές τους χωριανούς για την πορεία της ομάδας και ζήτησε από την Κοινότητα συμπαράσταση και βοήθεια στην προσπάθεια που ξεκινάει η ομάδα.

—Λόγω κατεδάφισης τού υπάρχοντος κοινοτικού καταστήματος για ανέγερση του καινούργιου κτιρίου, μεταφέρθηκαν τα γραφεία της Κοινότητας και το τηλεφωνείο στο μαγαζί του Χαρ. Γέροντα. Για ενημέρωση των χωριανών μας αναφέρουμε ότι το καινούργιο κοινοτικό κατάστημα θα είναι διώροφο και στο ισόγειο θα γίνει το κοινοτικό μαγαζί, ενώ στον όροφο θα γίνει το γραφείο της Κοινότητας, το ιατρείο και το τηλεφωνείο. Το έργο προϋπολογίστηκε για 23.000.000 και δημοπρατήθηκαν φέτος τα 6.000.000.

—Μελετάται από την Κοινότητα η κατασκευή μιας μικρής δεξαμενής νερού για την εξυπηρέτηση των οπιτών που βρίσκονται κοντά στο ύψος της υπάρχουσας δεξαμενής και αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα κυρίως την περίοδο του καλοκαιριού.

—Ο Σύλλογός μας ανταποκρίθηκε στην παράκληση των μικρών παιδιών για τοποθέτηση μπασκέτας στην πλατεία του χωριού. Τοποθετήθηκαν δύο στα πλατάνια της πλατείας. Σωστή η ιδέα, να δούμε όμως τι θα γίνει με τις φωνές των παιδιών κατά τις μεσημεριανές ώρες.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ:

1. Ο Στέλιος Κ. Δημητρίου (Ξεκάρφωτος) με την Μαρία Παυλίδη από τα Γιαντισά.
2. Η Ευαγγελία Β. Δήμου με τον Θόδωρο Τασιούλα από τα Γιάννινα.
3. Η Αλέκα Ν. Αντωνίου με τον Αλέκο Μούλια από τα Πεστὰ Ιωαννίνων.
4. Η Βασιλική Χρ. Βλάχα με τον Λέαντρο Περιβολαρόπουλο από την Αθήνα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

1. Λαμπρινή Αντ. Γιωτάκη κορίτσι
2. Ελένη Χρ. Βλάχα αγόρι
3. Χρυσούλα Απ. Σιώτου αγόρι

ΘΑΝΑΤΟΙ:

1. Η Κωνσταντούλα Θ. Νίκου πέθανε στις 4.3.88 σε ηλικία 73 χρόνων και τάφηκε στην Αθήνα.
2. Ο Κώστας Βασιλείου πέθανε στις 10.3.88 σε ηλικία 65 χρόνων και τάφηκε στην Άνω Μυρτιά Αργινίου.
3. Ο ιερέας Χρήστος Δήμου πέθανε στις 17.3.88 σε ηλικία 87 χρόνων και τάφηκε στο χωριό.
4. Η Αικατερίνη σύζυγος Βασ. Νουτσοπούλου στις 26.3.88 σε ηλικία 48 χρόνων και τάφηκε στην Αθήνα.
5. Η Μαρία Χρ. Δήμου πέθανε στις 29.5.88 σε ηλικία 92 χρόνων και τάφηκε στο χωριό.

ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ

—Η Μαρία Δημ. Ξεκάρφωτου πήρε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής και διορίστηκε στο Αγροτικό Ιατρείο Γραικικού Άρτας.

— Η Ευαγγελία Βασ. Δήμου πήρε το πτυχίο της Μαθηματικής.
Η Βασιλική Χρ. Βλάχα πήρε το πτυχίο της Ιατρικής.

